

УПРАВЛІННЯ СТРУКТУРНИМИ ПЕРЕТВОРЕННЯМИ ТА СТРАТЕГІЧНИМИ ЗМІНАМИ В ГОСПОДАРСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ

Ключовими поняттями дослідження є «структурні перетворення» та «стратегічні зміни» а це свідчить про те що предметом розгляду має бути праця перепроєктування існуючої організаційної системи організації тобто блоку її структурних змінних (структури); з урахуванням тенденцій та умов які матимуть місце в майбутньому [1].

Проблема структурних перетворень залишається завжди актуальною в організаціях будь-якої галузі або сфери національного господарства будь-якої країни. Потреба в здійсненні незначних «косметичних» структурних перетвореннях існує постійно і їх потрібно здійснювати щорічно. Така потреба обумовлена змінами які відбуваються як у зовнішньому, так і внутрішньому середовищі організації. Ці зміни з року в рік накопичуються, а їх негативний вплив на результати господарської діяльності організації зростає. Нарешті виникає загроза самому існуванню організації усунути яку можливо лише шляхом здійснення кардинальних корекцій в системі внутрішніх змінних організації. А цього не можна забезпечити без відносно глибоких структурних перетворень. Досвід розвинених країн заходу, США зокрема, свідчить, що такі відносно глибокі структурні перетворення треба здійснювати через кожні 4-5 років [2].

При здійсненні такого роду перетворень завжди треба знати про забезпечення максимально можливої довготривалості запроєктованої на перспективу організаційної системи (блоку структурних змінних). Довготривалість не дієдатності цієї останньої (цього останнього) багато в чому залежать від якості планової документації опрацьованої у ході проектних пророблень. Високу якість планової документації можна забезпечити лише за умови використання методології стратегічного менеджменту, стратегічного планування зокрема [3].

Як вже відомо, системна модель будь-якої господарської організації включає цілий ряд підсистем (елементів). Всі вони є важливими і кожна з них є нічим незамінною. Але, серед них виділяється за ознакою особливою критичності підсистема «Блок структурних змінних (структура)». В спеціальній пошуковій та навчальній літературі її називають «організаційним будинком», «адміністративним будинком», «організаційною системою», «хребтом організації», «фундаментом організації». В свою чергу, згаданий блок має в якості «фундаменту» виробничу структуру (ВС) і в якості двохкатного «даху» -- організаційну структуру (ОС) та організаційну структуру управління (ОСУ). Ця обставина обумовлює необхідність виділення у ході процесу проектних пророблень трьох під процесів [4].

В деяких спеціальних наукових виданнях процес структурних перетворень ідентифікують як процес організаційно-економічної структуризації (ОЕР). Перші два слова «організаційно-економічна» розшифровки не потребують. Але вони у даному словосполученні не є ключовими. Ключовим тут є третє слово «реструктуризація». Воно складене з двох елементів – з приставки «ре» та слова «структуризація». Структуризація, як відомо, розглядається як внесення (установлення) структури у неструктуризованих проблем, систем, процесів. Приставка «ре» перекладається з латинської мови як оновлення повторність дій (знову і знову), або протилежну дію, або протидію (назад). Саме тому поняття «реструктуризація» можна трактувати неоднозначно: як комплекс дій, направлених на ускладнення і як комплекс дій направлених на спрощення структури систем різної природи та проблем, які виникають в цих системах. У зв'язку з цим поняття організаційно-економічної реструктуризації стосовно господарської організації (фірми). Є підстави трактувати як процес оптимізації її блоку структурних змінних. Засобом для здійснення такого роду оптимізації є відповідна корекція його складових,

В ряді літературних джерел організаційно-економічна реструктуризація розглядається як

* Науковий керівник – Подольська О.В., к.е.н., доцент

комплекс організаційно-правових, організаційно-економічних та техніко-технологічних заходів, спрямованих на впровадження ряду організаційно-правових норм, спроможних забезпечити фінансове оздоровлення, збільшення обсягу виробництва, підвищення ефективності виробництва. До числа заходів які потрібно здійснити в рамках процесу організаційно-економічної реструктуризації частіш за все називають [4-5]:

- укрупнення організацій (фірм) та їх окремих структурних підрозділів шляхом злиття, приєднання, поглинання;
- поділ великих організацій (фірм) шляхом поділу або виділення окремих структурних підрозділів;
- конверсія;
- диверсифікація.

Отже, планова документація проектних пророблень орієнтованих на здійснення структурних перетворень і організаційно-економічної реструктуризації в господарських організаціях (фірмах) повинна мати форму стратегічного плану. Якість цього останнього завжди багато в чому залежатиме від обраного алгоритму планових пророблень.

Література.

1. Островерх О.В. Необхідність управління змінами в організації / О.В. Островерх, О.В. Родіонов // Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка: Економічні науки. Випуск 172 – Харків: ХНТУСГ. – 2016. – С. 62-68.
2. Островерх О.В. Сільськогосподарська кооперація як один із шляхів підвищення конкурентоспроможності аграрних підприємств / О.В. Островерх, К.С. Богомоллова // Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка: Економічні науки. Випуск 185 – Харків: ХНТУСГ. – 2017. – С. 69-75.
3. Подольська О.В. Напрямки підвищення конкурентоспроможності аграрних підприємств України / О.В. Подольська, К.С. Богомоллова // Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції "Управління інноваціями в маркетингу: сучасні тренди і стратегічні імперативи" (Познань, Польща, 12-13 квітня 2018 р.), – с.7-10.
4. Подольська О.В. Концепція оптимізації виробничої структури аграрних підприємств / О.В. Подольська, С.О. Котуза // Матеріали III Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції «Маркетинг і менеджмент в системі національних і світових економічних інтересів». (Кривий Ріг, 19 січня 2018р.) – Кривий Ріг: ДонНУЕТ, 2018. – с.160-163.
5. Ostroverkh O.V. The four functions of management / O.V. Ostroverkh, Y.O. Zayats, // Матеріали VII Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції «Ринкова трансформація економіки: стан, проблеми, перспективи». (Харків, 7-8 квітня 2016р.) – Харків: ХНТУСГ, 2016. – с. 204-209.



ГАЦЕНКО Н.Ю.*

*Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

ІНТЕНСИВНІ РЕСУРСОЗБЕРІГАЮЧІ ТЕХНОЛОГІЇ В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОМУ ВИРОБНИЦТВІ: ВИМОГИ ЧАСУ

Інтенсифікація виробництва сільськогосподарських підприємств полягає у нарощуванні обсягів високоякісної продукції в розрахунку на одиницю земельної площі або на одну голову

* Науковий керівник – Смігунова О.В., к.е.н., доцент